DINSDAG 5 DECEMBER 1950 — VERSCHIJNT DINSDAGS, DONDERDAGS EN ZATERDAGS — NEGENDE JAARGANG No. 1727

De Arubaanse Courant

NIEUWS EN ADVERTENTIEBLAD VOOR ARUBA

Abonnementsprijs fl. 1.50 per maand - fl. 4.00 per kwartaal. — Bureau voor San Nicolaas: Aruba Drukkerij, Rodgerstraat 5 - Tel. 5072.

Bureau voor Oranjestad: Aruba Boekhandel Gebr. de Nassaustraat - Tel. 1273, Oranjestad. — Redactie en uitgave Aruba Drukkerij, Gebr. de Wit, Aruba.

Drukkerij „De Stad" N.V.

Arubaans commentaar

* * * Sinds jaar en dag ergeren velen zich aan de keet, welke het centrale van Oranjestad ontsiert, n.l. de annexe van het postkantoor. Zij ergeren ons om twee redenenen: 1.) omdat het mensonwaardig is hierin ambtenaren te laten werken, 2) om het ontsierende karakter van deze schuur.

* * * Schrijvende over het postkantoor schieten ons nog enkele zaken te binnen. Ten eerste de vraag, wanneer Sint Nicolaas een eigen postkantoor krijgt. Het is te dwaas, dat de grootste woonplaats van ons eiland het met een hulppostkantoor moet stellen. Het is bovendien te veel gevergd van de directeur, die zijn tijd te veel moet verdelen tussen beide kantoren, iets wat bij de huidige stand van zaken eenvoudig te veel is voor een mens. In verband met de verkiezingen, waarvoor geen extra personeel wordt aangesteld. Zoals het nu is lijdt de overige postdienst erover en in feite zijn ons verschillende klachten over te late bezorging ter ore gekomen.

COMITE TER BEHARTIGING VAN WESTERLINGS BELANGEN

's-GRAVENHAGE, 2 Dec.: Opgericht is een comité ter behartiging van de belangen van Westerling. De oprichting van het comité is geschied na ruggespraak met Westerling. Het zal contact houden met de rechtskundige adviseur van Westerling, jhr mr C. Beelaerts v. Blokland. Het doel van het comité is de mogelijkheid te scheppen, dat provincie-gewijze en daarna plaatsgewijze comité's worden samengesteld, die alle het doel nastreven Westerling moreel en eventueel financieel te steunen, totdat hij vrij in Nederland met zijn gezin terug kan komen. Binnengekomen gelden zullen worden afgedragen aan het comité prof. mr. P. S. Gerbrandy, dat voor de juiste besteding zal zorg dragen. Het comité ter behartiging van de belangen van Westerling bestaat uit: mevrouw M. H. gravin van Limburg Stirum-Houff van Velsen, Scheveningen, W. F. C. Weber, 's Gravenhage, P. C. D. van den Bergh, 's Gravenhage, Algemeen leider voor België. G. W. de Bruyn, Brussel. (ANP)

De val van Pyongyang aanstaande

V.N.-troepen staan tegenover grote overmacht

In twee dagen tijd werden 1.200 gewonde Amerikaanse soldaten per vliegtuig geevacueerd

TOKIO, 4 December: — In frontberichten wordt gemeld, dat het achtste Amerikaanse leger in Noordwest-Korea opnieuw door omsingeling bedreigd wordt. Eenheden van dit leger hebben vertragende acties gestreden om de hoofdmacht der verbonden troepen in staat te stellen nieuwe stellingen in het gebied van Pyongyang in te nemen. Nu dreigen zij in het Zuidoosten door communistische troepen te worden afgesneden. De val van Pyongyang kan thans elk uur worden verwacht.

Een duizendtal Koreaanse burgers is Zondagavond in Pyongyang begonnen met het ontruimen van de ziekenhuizen en het in veiligheid brengen van de patienten. De stedelijke autoriteiten zijn voor nemens nog 1.500 andere burgers te evacueren, die, naar zij vrezen, anders door de communisten zullen worden terechtgesteld wegens samenwerking met de verbonden troepen.

Volgens militaire kringen te Tokio ligt de volgende verdedigbare gordel beneden Pyongyang in het gebied van Sariwon, ongeveer 50 km ten Noorden van de 38ste breedtegraad. Onafhankelijke militaire waarnemers te Tokio verklaarden Zondagavond, dat de terugtrekkende verbonden troepen voor de keuze staan van een Duinkerken of een Tobroek. Sommige officieren psraken voorzichtig van de mogelijkheid, dat de verbonden troepen het gehele schiereiland zouden ontruimen. Zij redeneerden, dat het innemen van een laatste verdedigingsstelling weinig nut zou hebben, omdat de Chinezen tegenover de grootste Amerikaanse versterkingen steeds een veelvoud van hun eigen troepen kunnen stellen. Vele waarnemers zien daarentegen heil in het handhaven havenstad. In het bevroren Tsjosinbekken in Noordoost- Korea trachten de Amerikaanse mariniers en delen van de zevende divisie zich te ontworstelen aan de greep van ten minste zes Chinese divisies, die hen reeds vijf dagen onophoudelijk aanvallen. In de laatste twee dagen zijn 1.200 gewonde Amerikaanse soldaten per vliegtuig uit het Tsjosinbekken geëvacueerd.

GENERAAL COLLINS HAD BESPREKING MET MACARTHUR

TOKIO, 4 Dec.: — De stafchef van het Amerikaanse leger, generaal Lawton Collins, die Zondag te Tokio is aangekomen, heeft onmiddellijk een bespreking gevoerd met generaal MacArthur en hoge officieren. Officieel is verklaard, dat Collins naar Tokio is gekomen om een persoonlijke indruk van de toestand te krijgen, met MacArthur besprekingen te voeren en te beslissen op welke wijze het ministerie van het leger het best MacArthur kan bijstaan.

Nader wordt gemeld, dat Collins, vergezeld van zijn raadgevers, Maandag per vliegtuig van Tokio naar Korea is vertrokken. (R/ANP)

TRUMAN HIELD BESPREKINGEN OVER KOREA

WASHINGTON, 4 Dec.: President Truman heeft Zaterdagavond en Zondag besprekingen gevoerd met vooraanstaande militaire en diplomatieke functionarissen over de ontwikkelingen in Korea. Met de ministers van buitenlandse zaken en van defensie, Acheson en Marshall, en de voorzitter van de gezamenlijke stafchefs, generaal Omar Bradley, heeft hij Zondag twee en een half uur gesproken. Trumans adviseur voor buitenlandse aangelegenheden, Averell Harriman, was hierbij aanwezig. Perschef Ross wilde over de besprekingen geen nadere inlichtingen geven.

Truman zal vóór Dinsdag geen officiële samenkomst met Attlee hebben.

CAMPAGNE DER V.N. HAD AAN DE 38STE BREEDTEGRAAD MOETEN EINDIGEN

LONDEN, 4 Dec. — Shinwell, de Britse minister van defensie, heeft Zondag verklaard, dat generaal MacArthur verder was gegaan dan de doeleinden, die naar Engelands mening voor de Koreaanse campagne waren gesteld. Engeland, zo zeide hij, heeft getracht de Verenigde Staten te bewegen tot beperking van het doel der campagne. Het was van mening geweest, dat de campagne der Verenigde Naties aan de 38ste breedtegraad had moeten eindigen.

DE AS VAN SHAW VERSTROOID

AOT St. LAWRENCE, 4 Dec.: De as van de onlangs overleden Engelse toneelschrijver George Bernard Shaw is Donderdag in de tuin van zijn landhuis te Ayot St. Lawrence uitgestrooid. Overeenkomstig zijn testament was zijn as tevoren met die van zijn vrouw vermengd. Shaw wilde niet, dat zijn stoffelijk overschot zou worden bijgezet naast die van Engelands onsterfelijken in het Westminster Abbey. „Ik verkies de tuin boven het klooster", zo had hij gezegd.

Ook wilde Shaw niet, dat er boven zijn graf een kruis of een ander monument in de vorm van „een martelwerktuig of een symbool van een bloedig offer" zou worden geplaatst en geen monument moeht de indruk wekken, dat hij de beginselen van enig kerkgenootschap aanvaardde, omdat zijn religie niet nauwkeuriger kon worden gedefinieerd dan een „geloof in scheppende evolutie".

De andere bepalingen van zijn testament, dat 8.000 woorden telt, zullen waarschijnlijk pas over enkele maanden worden gepubliceerd. (R/ANP)

HET PLOTSELINGE CHINESE OFFENSIEF BRENGEN SOWJET-KRINGEN IN BERLIJN IN VERBAZING

's-GRAVENHAGE, 2 Dec.: De Chinees-communistische ambassade in Berlijn is niet van oordeel, dat een algemene oorlog op handen is, „tenzij de Amerikanen er een wensen", zo meldt de correspondent van de „Nieuwe Rotterdamsche Courant" Vrijdag jl. Hieraan werd echter toegevoegd, dat in Mandsjoerije voorbereidingen worden getroffen voor alle eventualiteiten. Met deze voorbereidingen werd begonnen, toen de troepen van de V.N. de 38ste breedtegraad overschreden.

Verantwoordelijke Russische kringen in Berlijn, die commentaar leverden op de Chinese successen in Korea, lieten doorschemeren, dat ook Rusland „enigszins verbaasd" was over het plotselinge Chinese offensief, aldus de correspondent. Zij verhelen niet, dat de Chinese acties goed passen in de algemene Russische politiek. Een verdere verslechtering van de Koreaanse situatie zou de bereidheid van de V.N. kunnen doen toenemen om een compromis te aanvaarden, zo is men in deze kringen van oordeel. Wegens de gevolgen van het offensief van generaal MacArthur is men in deze kringen de mening toegedaan, dat de Amerikanen gedwongen zullen zijn althans een kleinere of grotere veiligheidszone in Korea te aanvaarden, zo zij inmiddels nog niet meer grondgebied moeten prijsgeven. De correspondent zegt voorts, dat men in deze bronnen niet gelooft, dat de huidige Chinese actie zal uitgroeien tot een algemeen offensief.

Generaal Tsjou Teh, waarnemend premier en voorzitter van de centrale communistische partij in Mandsjoerije, vertoeft sinds twee weken in Moskou. Uit zijn langdurige aanwezigheid in de Russische hoofdstad trekt men de conclusie, dat voor China het Koreaans conflict slechts van plaatselijk belang is.

Men verwacht niet, dat Moskou en Peking op het ogenblik een oorlog willen riskeren en de tekenen schijnen er op te wijzen, dat Rusland misschien zijn voorstel zal herhalen om de wapenen in Korea neer te leggen tijdens de beraadslagingen in de Veiligheidsraad, zo besluit de correspondent. (ANP)

POLITIEK WERELDOVERZICHT

EUROPESE FEDERATIE MISLUKT

Nu „Straatsburg" ten einde is, kunnen wij helaas vaststellen, dat de kans op een Europese federatie, met of zonder Engeland, voor zeer geruime tijd verkeken is. De landelijke parlementen hebben zich zo gedesinteresseerd getoond over het Europese federalisme, dat men het comité van ministers niet eens erg kwalijk kon nemen, dat het afwijzend heeft gereageerd op het merendeel der ruim dertig resoluties, die in Augustus j.l. in Straatsburg waren aangenomen. Het kon n.l. moeilijk de indruk hebben gekregen, dat de in die resoluties uitgesproken wensen weerklank vonden in de diverse nationale parlementen.

Leden Europa Raad zelf verdeeld

Bovendien is gebleken, dat de leden van de Raad van Europa onderling te zeer verdeeld zijn, dan dat zij in meerderheid kracht zouden kunnen bijzetten aan de voornaamste in Augustus j.l. te Straatsburg uitgesproken wens om aan de Raad een beperkte doch reële politieke macht toe te kennen. Klaarblijkelijk bevindt de Raad van Europa, waarop aanvankelijk — ten onrechte zoals nu blijkt — grote verwachtingen zijn gehouwd, zich in een impasse, waaruit hij zich waarschijnlijk niet meer zal kunnen bevrijden. Niet alleen immers blijft hij gebonden aan een statuut, waarvan de volstrekte onvoldoendheid demonstratief is gebleken, het ontbreekt in de Raad zelf aan voldoende eenheid en overtuiging om deze machteloosheid van binnenuit te overwinnen.

Schrale troost

Men kan zich thans natuurlijk pogen te troosten met de gedachte, dat op de lange duur de geesten wel rijp zullen worden voor zaken, waar zij nu nog niet aan willen. Doch dit is een schrale troost. Het is n.l. een illusie te menen, dat de tijd ten gunste van de totstandkoming ener Europese federatie zal werken. Op de eerste plaats rest Europa, zoals de politieke redacteur van het Amsterdamse dagblad De Tijd kort geleden scherp opmerkte, naar menselijke berekening niet zo heel veel tijd meer om te ondernemen wat noodzakelijk is, wil het zijn bestaan en geestelijke zelfstandigheid redden. En op de tweede plaats ziet het er naar onze bescheiden mening naar uit, dat de toespitsing van de internationale spanningen op politiek, economisch en militair gebied de Europese landen eer zal drijven naar een sauve qui peut ten koste van elke Europese saamhorigheid, dan naar een samenwerking, waarvoor zij in gunstiger omstandigheden het inzicht en de bereidheid hebben gemist.

De Raad van Europa belichaamde bij zijn oprichting de hoop van talloze Europeanen op herstel van de sinds eeuwen gespleten en verbrokkelde Europese eenheid. In feite echter blijkt de Raad de belichaming te zijn van dezelfde gespletenheid en verbrokkeling, die de terugkeer tot de Europese eenheid beletten.

Beperkt federalisme

Het woord is dus thans uitsluitend aan hen, die zonder nog te geloven in het federalisme, willen streven naar de oprichting van nieuwe internationale gezagsorganen op beperkt gebied. Wat het plan-Schuman nastreeft op het gebied van de steenkool- en staalproductie, kunnen soortgelijke plannen gaan doen op andere gebieden.

Wanneer er geen andere methode overblijft om het vraagstuk der Europese eenwording althans gedeeltelijk op te lossen, zal men er wel genoegen mee moeten nemen. Maar het is noch de beste, noch de snelste methode. In het gunstigste geval zal men er eerst na verloop van jaren enig resultaat van zien. En dan is het nog maar de vraag, of dat resultaat zal beantwoorden aan het doel dat men zich gesteld heeft en aan de levensbehoefte van een Europa, dat door zijn onderlinge verdeeldheid te gronde wordt gericht. Het plan-Schuman heeft immers reeds geleerd, dat er in Europa heel wat z.g. functionele federalisten zijn, die van internationale gezagsorganen niets willen weten.

Zij kanten zich tegen een Europese federatie, en zeggen dan, dat internationale gezagsorganen op beperkt gebied niet denkbaar zijn zolang er geen Europese federatie bestaat. Het zijn, zoals bekend, niet alleen Engelse politici die zich graag in deze vicieuze cirkel bewegen.

Wat overigens deze internationale gezagsorganen betreft, de geschiedenis van het plan-Schuman bewijst, dat zij slechts onder sterke druk tot stand kunnen komen en dat men zelfs dan nog elk ogenblik rekening moet houden met de mogelijkheid, dat landen, die zich met het beginsel verenigd hebben, zich aan de uitwerking van datzelfde beginsel pogen te onttrekken.

Het nationale egoïsme is slechts een basis voor internationale samenwerking, zolang de omstandigheden algemeen gunstig zijn en dus de behoefte aan samenwerking niet groot is.

Niettemin moet men thans, in ongunstige omstandigheden, op deze zwakke basis proberen te werken. Voorzover dit pogen succes zal hebben, zal het de vraag zijn of het resultaat zal vallen onder de Raad van Europa.

In de meeste gevallen zal er een sterk streven zijn om internationale gezagsorganen naast en buiten de Raad van Europa te houden. Waardoor het nut van deze Raad steeds twijfelachtiger zal worden. En waardoor men via het rookgordijn van een Europese eenheidsbeweging tenslotte toch weer belandt bij afspraken tussen verschillende groepen van landen, die de Europese verdeeldheid niet te niet doen. Als Europa niet tot méér in staat is, zal het zich daarmede wel tevreden moeten stellen. Maar het mist dan zijn laatste kans om zichzelf te redden en het laat het herstel der Europese eenheid over aan de macht van het geweld, die geen eerbied zal hebben voor de geestelijke inhoud van het begrip Europa. Want als Europa valt, valt het door innerlijke onmacht, meer dan door overmacht van buiten af.

BINNEN DE 30 JAAR NAAR DE MAAN?

LONDEN, 4 Dec.: De voorzitter van de Britse interplanetaire vereniging, Cleaver, heeft verklaard, dat de eerste raketvlucht naar de maan en Mars waarschijnlijk binnen 30 of 50 jaar zal worden gemaakt. Het afschieten van een raket naar de maan zou betrekkelijk gemakkelijk zijn en misschien binnen 5 jaar al mogelijk zijn, maar het regelen van de terugreis zou meer tijd vergen. Als men de maan eenmaal had bereikt, zou het niet veel moeilijker zijn om naar Mars te komen. De eerste raket zou vermoedelijk verscheidene honderden tonnen wegen. (R/ANP)

MR. DECKERS KRIJGT DE H. GREGORIUS

Mr. dr. L. N. Deckers, die in 1938 als minister Aruba bezocht, is onderscheiden met het commandeurschap in de pauselijke orde van den Heilige Gregorius.

SCHILLER IN DE OPENBARE LEESZAAL

Dr. J. Hartog, bibliothecaris van de Gouvernementsboekerij alhier, schrijft ons:

Bij de uitgeverij „Das Bergland-Buch" te Salzburg heeft Gerhard Stenzel in twee uitstekend verzorgde, zeer handige delen een uitgebreide bloemlezing doen verschijnen van Schillers werken, welke thans, tezamen met een soortgelijke uitgave van Goethe, in de Gouvernementsboekerij van Aruba ter beschikking zijn.

De belangrijkste werken zijn er in opgenomen. „Deze uitgave wil leiden tot de echte Schiller, niet meer tot de veel misbruikte uit de voorbije 150 jaren. Van hem scheiden ons 1948, 1918 en 1945. Hij is dood. De grote Schiller echter leeft" zo heet het in een kort voorwoord. Uit de inleiding blijkt dat Stenzel Schiller voor onze tijd waardeert als het grote menselijke voorbeeld, het zinnebeeld van de ideale kracht der Duitsers. Schiller is het ene deel van de geestelijke grootmacht Weimar, zoals die in Goethe en hem belichaamd is. De inleider acht Schillers brieven over de aesthetische opvoeding van de mens te allen tijde van meer betekenis dan Fichtes Redevoeringen tot de Duitse natie. Stenzels uitgave is doordat er verscheidene inleidingen in staan, overzichten hetzij van de geschiedenis van het ontstaan van de belangrijkste werken, oordelen van en tegenover aan tijdgenoten een voor belangstellende lezers handige Baedeker voor Schiller geworden.

Seccion na Papiamento

CONFERENCIA BARIBIANA NA CORSOW

Actualmente na Corsow e cuarta conferencia caribiana ta tumando lugar. Su Excelencia Gobernador Peters a habri e conferencia siman pasa. Nos compatriota D. Eloy Arends a bai Corsow pa asisti na e habrimento, den su capacidad di miembro di Raad van Advies.

Dia 3 di December e comision lo bashi un bishita na Aruba, na cual ocasion nan lo por tin oportunidad pa conoce nos bunita isla y su populacion. E dia ei Gezaghebber lo ofrece como representatie un almuerzo na e renombrada restaurant Scala.

TIME TA TRECE TUR COS

E siman aki Time ta conta nos cu a pasa na Cheyenne Wyoming, EE.UU. cu un politico comicionado despues cu el a worde eligi riba su promesanan di eleccion, el a haci un proclamacion na pueblo bisando: Tur mi promesanen haci durante cu di campaña electoral ta keda reuca, y nan no tin ningun balor mas. Pesando riba algun fanfaronada di camionetanen actual nos electornan por bien pensa cu esaki tambe por pasa aki, especialmente despues di bankarota.

Na San Diego, California, a socede cu un porta di prison a dal sera y ningun empleado por a habie mas. Den esei nan a pidi yudanza di un di e presonan y e jonkuman a habie den cuater minuut.

ELSEVIER TA SCRIBI DI EDDIE RENADA

Tur hende cu sa bai nan club y fiestanan particular lo a scucha Eddie Renada toca algun tempo, y nos tur sa aprecie e bon musico aki su trabao.

Dos aña pasa el a bai Hulanda pa sigi studia musia y composicion. E siman aki e semanario Elsevier a scribi di un interviu cu nan tabatin cu ne na Amsterdam.

Renada ta bisa cu e tin gana di propaganda musica di Corsow y Aruba na hulanda, pero cu e no ta haña hopi oportunidad. Emisoranan di radio PCJ ta perifonea e musica di antillas, pero pa nos mes dirigi aki na antillas, e ta haña cu nan mester perifonea e musica pa otro parti di Europa, caminda nan por siña aprecia y gusta nos musica di tumba, danza y otro baile tipico. Unico observacion cu nos a haci ta cu nan ta describi Eddie Renada como Arubiano y ta Surinam e ta, un error chikito, pero el a biba aki cerca nos asina tantu tempo cu el a siña aprecia nos luga y nos pueblo, cual nos ta aprecia den dje tambe. Pesei e ta alaba nos isla y tambe e tin gran admiracion pa nos compatriota Padu Lampe, kien e ta considera como un gran compositor di musica di nos islanan. Padu ta hiba pa musica, e ta dirigi un orquesta chikito cu tin hopi importancia como un orquesta cu ta tene nos musica tipica na bida y ta propagué. Hopi disco ta worde traha pa Padu y e musica reparti y vendi na Corsow y nos republicanan vecina.

Poco dia pasa Sr Renada a duna un concierto na Stedelijk Museum caminda el a toca tur nos danzanan tipica y musica haitiano tambe en conexion cu un exposicio di arte haitiano.

Na nos amigo Eddie Renada nos ta desea un bon exito den su estudio y grata estadia na tierra madre.

SAN NICOLAAS NA JOYERIA KAN

Segun aviso recibi San Nicolaas lo yega diabiernes merdia pa 4 or y mei na haf di Playa. Despues lo e pasa na joyeria Kan. Tur aña San Nicolaas ta pasa na pacus di Kan caminda nos yiunan por mire y haci conoci cune.

LIGA DI FILM NA ARUBA TA BAI DUNA SU PROME FUNCION

Dia 14 di December pa 8.30 di anochi den Cultuurcentrum na Playa e liga di pelicula cultural lo duna su prome anochi di pelicula di cultura y ciencia. Esnan cu no a hira miembro ainda por aplica na directiva pa miembro.

Esnan cu a aplica caba por paga nan entrada como miembro es decir nan contribucion di ñaa 1951 e anochi ei na entrada cerca tesorero Señor Hamer. Of nan por deposita e suma di contribucion, es ta 10 florin pa un persona y 15 florin pa un pareha casa, na cuenta di Filmliga Auba cu Auba Commecial Bank.

E pome anochi ei sin duda lo tin hopi hende, y nan atencion y ateibucion co yudanza lo trece e liga cultural aki dilanti.

LAGO TA CONSTUI CAS PA OBRERONAN

..Algun dia pas compania Lago Oil & Transport Co. Ltd. a entrega contract pa construi 32 cas di familia pa su obreronan banda di prikibos. E casnan aki lo ta chuur na empleadonan y nan huur ta bai na compra di e cas, asina ta despues di algun aña e cas lo pasa na nan propiedad, pagando solamente alquiller y un suma modera pa interes di Lago su plava avanca den e proyecto. E construccion a worde duna na e contratistanan Petrona & Croes, como contract cu oferta mas barata, es decir ƒ 350.000.—.

Atrobe un obra maestra di Lago den relacion industrial, caminda nos ta weita politica di gerencia di actualidad, accion directa sin interes otro di yuda su empleadonan hiba nan bida dilanti. Ki diferencia cu e empresa cu ta tene bonus pendiing pa su adviserunan poyeur.

BUNITA CALENDARIO DI EERSTE NEDERLANDSE

Di e compania Eerste Nederlandsche Verzekering Mij. nos a recibi dos calendario patentemente util. Un ta artisticamente presenta pa cas y e otro pa oficina. Esun di cas ta mustra un asegura ta.

E banco di aseguro aki ta representa na Aruba pa e renombrado cas di comercio Mario S. Arends S.A. y e departamento di aseguro ta encabeza pa e dinamo humano Don Jose van der Schoot, yiu predilecto di Tilburg. Hopi exito pa aña 1951

RODE CHINESE VERTEGENWOORDIGING IN DE V.N.

Nederland en Indonesië zijn voorstanders

's-GRAVENHAGE, 4 Dec.: Tijdens de gedachtenwisseling over de internationale situatie bij de Nederlands-Indonesische minister-conferentie is gebleken, dat de ministers van beide landen voorstanders zijn van de toelating van communistisch China tot de Verenigde Naties, zo verklaarde de staatssecretaris voor buitenlandse zaken, mr N. S. Blom, ondings op een persconferentie alhier. De conferentie werd belegd na de beëindiging van de Unie-conferentie om de punten in het officiële communiqué toe te lichten. Sjafruddin, die o.a. ook aanwezig was, zeide, dat binnenkort na 1 Januari a.s. een effectenbeurs te Djakarta zal worden geopend. Over de algemene investeringspolitiek in Indonesië zeide minister Sumitro, dat zijn regering niet voornemens is voorrechten of privileges te verstrekken ten aanzien van investaties door Nederlandse ondernemingen. Sjafruddin voegde hier aan toe, dat rekening zal worden gehouden met het feit, dat Nederland een uitgebreid crediet aan Indonesië heeft verleend, hetgeen met andere landen niet het geval is. (ANP)

Sint Nicolaas 1950

Het was de laatste dagen een gezellige drukte in de winkelstraten op ons eiland. De winkels waren goed en gezellig geëtaleerd en er is van alles te koop geweest. Er heerst altijd een leuke en niet te omschrijven sfeer rond het Sint Nicolaas feest, natuurlijk is het in de allereerste plaats een feest voor de kleinsten die al wekenlang trouw elke nacht hun schoentje klaar gezet hebben met een bakje water voor het paard van de Goede Sint. Maar ook voor de ouderen, is en blijft het een gezellig familiefeest, onze indruk is, dat het ieder jaar meer en meer wordt gevierd, een gelukkig verschijnsel in deze tijd van vervlakking.

We hebben heel wat winkelende Moeders gezien bepakt en beladen met cadeaux voor Vader en de kinderen en met welk een verlangen zagen wij de kinderen kijken naar de mooie geschenken en het altijd weer zo aantrekkelijke speelgoed. Ook op de scholen zal Sinterklaas een bezoek brengen, vandaag en ook morgen heeft hij nog enkele scholen te bezoeken. Menig kinderhartje, dat weet, dat het wel eens stout is geweest, zal wat sneller kloppen bij de binnenkomst van de Sint, maar gelukkig is Piet zijn knecht een man met een goed hart en kan hij gauw en goed vergeten en vergeven. Er was een gezellige drukte, vooral in Oranjestad en wanneer vanavond het Sinterklaasfeest in duizenden gezinnen op ons eiland gevierd zal worden, dan zal er weer menig dankbaar hart zijn voor zoveel goeds, zoveel vriendschap en aanhankelijkheid, zich uitend in het geven van de met zorg uitgezochte geschenken. Wij kunnen dankbaar zijn, dat ons volk op Aruba zo eenvoudig en zo echt gemeend dit grote familiefeest kan vieren, het is een uiting van de aanhankelijkheid aan elkander en bovenal een bewijs van de goede en gezonde sfeer in onze gezinnen. Ongelukkig die gezinnnen, waar men zogenaamd niet aan Sinterklaas „doet", omdat de kinderen al „zo groot" worden.

Men is nooit te groot om Sinterklaasfeest te vieren, helaas is dat alleen een zakelijke en bovenal een koude redenering. Maar gelukkig zijn dat de uitzonderingen, bijkans heel Aruba viert dit mooi familiefeest.

GRANDIOSE INTOCHT VAN ST. NICOLAAS OP ARUBA

Al enkele dagen lang kondigde de Firma Kan aan, dat zij een brief van St. Nicolaas hadden ontvangen waarin de Goede Sint aan de kinderen van Aruba schreef, dat hij Vrijdagmiddag 1 December, met Piet, zijn trouwe knecht, op Aruba zou aankomen. Het is natuurlijk te begrijpen dat de kinderen, die deze mededeling ook op school ontvingen, blij waren met dit heugelijke bericht. Welk kind zou niet graag St. Nicolaas in eigen persoon willen zien en ontmoeten.

Wij kunnen tot ons genoegen schrijven dat de kinderen en trouwens heel Aruba, St. Nicolaas een grandiose intocht hebben bereid. Het was Vrijdagmiddag in veel gezinnen al aan de kinderen te merken dat er iets bijzonders te doen zou zijn. Ze waren nerveus, aten weinig, werden wat ongedurig, want zij trappelden van ongeduld om met moeder in de auto, (vader moest voor dit keer maar naar kantoor lopen) naar de haven te kunnen gaan, U weet wel die mooie nieuwe haven van Aruba.

Lang voor het aangekondigde uur waren reeds enkele honderden auto's volgeladen met lachende kinderen op de pier bij de Paardenbaai aanwezig. En tussen al deze auto's door krioelde het van uitbundige,, voor deze gelegenheid speciaal geklede, kinderen.

Eindelijk is dan het moment aangebroken, het is precies half vier, als St. Nicolaas en zijn knecht op het dek van het grote motorschip „Waal" van de K.N.S.M. verschijnt. Uit duizenden kelen klinkt het hoera-geroep, terwijl de armen door de lucht zwaaien om St. Nicolaas te begroeten.

Statig daalt St. Nicolaas gevolgd door Piet de steile trap af en wil plaats nemen in de voor hem gereed staande groene Packard van de Luchthavenmeester van Aruba.

De heer Kan wil nog enkele woorden tot St. Nicolaas spreken maar de kinderen werden zo uitbundig en waren zo enthousiast, dat het voor St. Nicolaas moeilijk was de auto te bereiken. Gelukkig is St. Nicolaas een wijze man met veel levenservaring en keek dit alles met een vrolijke glimlach aan. Hij is nu eenmaal een trouw kindervriend en kan het best begrijpen dat de kinderen zo dicht naar zijn auto opdringen. Maar ja St. Nicolaas moest verder, want in de Nassaustraat in de omgeving van de fa. Kan, stonden niet honderden, maar duizenden kinderen op St. Nicolaas en Piet te wachten. Na een rondrit over de Klip, Dakota en van hier naar Socotoro kwam St. Nicolaas om half vijf in de Nassaustraat aan.

Hier was het inmiddels zo druk geworden, dat de Politie genoodzaakt was het verkeer om te leggen, wel een bewijs van de grote belangstelling die de komst van St. Nicolaas op Aruba verwekte.

Van half vijf tot zes uur hield de Sint met Piet in de zaak van de fa. Kan een receptie, waar vele moeders met hun kleintjes St. Nicolaas nog eens apart kwamen verwelkomen. Na de receptie spraken wij nog even met St. Nicolaas zelf, hij was erg verrast over deze mooie en enthousiaste ontvangst van de kinderen op Aruba. Hij vond Aruba een mooi land en Piet vertelde ons zo terloops nog even dat hij maar erg weinig namen in zijn boek genoteerd had staan van stoute kinderen. Toen dachten wij, dat het misschien maar erg goed was dat de Sint geen boek houdt van ondeugende grote mensen, want dan had Piet misschien wel wat meer namen in zijn boek staan. Tot slot sprak St. Nicolaas er zijn grote voldoening over uit, dat er momenteel op Aruba zo veel mooie en grote winkels zijn, zodat hij nu alles hier op Aruba kan kopen, hetgeen St. Nicolaas veel gemakkelijker vindt. Wij wensen U St. Nicolaas en Piet een goed verblijf op Aruba.

DECEMBERMAAND/ REISMAAND

Het kan eenvoudig niet mooier, dit jaar. Heeft U al op de kalender gekeken, hoe de feestdagen ditmaal vallen? Op het weekeinde van Zaterdag en Zondag 23 en 24 December volgen twee Kerstdagen! En met Oud en Nieuw is het weer raak, op Zaterdag 30 December volgt een Oudejaarszondag en een Nieuwjaarsmaandag!

Dat zijn een paar extra vrije dagen, die door de goede „aansluiting" de mogelijkheid tot korte reisjes openen, reisjes die de echte Kerst- en jaarwisselingsstemming erin helpen brengen. Want lang niet iedereen kan wennen aan de combinatie Kerstmis en tropenhitte. En velen zoeken het daarom in de Kersttijd „hogerop" in koeler omgeving, b.v. in Caracas, waar het met de feestdagen zo gezellig druk kan zijn en waar zulke mooie liturgische diensten worden gehouden in de statige kathedralen, of in de Venezolaanse Andes.

En heeft U nog vacantie tegoed? Al zou U slechts de vierdagen van 27 t/m 30 December opnemen, dan heeft U toch automatisch een verlofperiode van 9 dagen te weten van 23 December t/m 1 Januari. Profiteert van deze „gunstige aansluiting". Gebruik Uw vacantierechten en vliegt **verder**

Juist deze weken kunnen zo interessant en boeiend zijn in het Caraibisch gebied. Overal vindt U weer andere wijzen van feestviering, maar overal zijn de Kerst en de Jaarwisseling gezellig en zeer bizonder. Op de Britse eilanden b.v., waar naar Engelse traditie zeer veel wordt gemaakt van „Christmas", dus in Trinidad en Jamaica, in de Latijnse landen, waar de „Fiesta de Navidad" steeds weer een hoogtepunt vormt. Kerstfeest in koeler streken, in de bergen van Haiti, in Costa Rica of in de Verenigde Staten, waar ook vooral Oud en Nieuw zo daverend wordt gevierd. Of Kerstmis in Canada, in het wijde sneeuwland, in Montreal, of thuis in Nederland, want juist dan zijn de K.L.M. tarieven immers (de 15 daagse retours) extra laag.... Het is de moeite waard om er in die weken op uit te trekken, om meer zin te geven aan deze oude feesten.

Als U iets meer wilt weten over de Kerst- en Nieuwjaarsviering in een bepaald gebied, als U plannen hebt in deze richting, wendt U zich dan tot de K.L.M. of haar agenten. Profiteert van hun ervaring en bron van informatie en benut Uw extra vrije dagen voor iets zeer bizonders, maakt van deze **Decembermaand, reismaand.**

MINDER RUBBER GEBRUIK VOORGESCHREVEN!

Na de drastische beperking in het Amerikaanse verbruik van natuurrubber, die reeds door de National Production Authority is doorgevoerd, zullen nog verdere belangrijke beperkingen worden voorgeschreven voor het eerste kwartaal 1951. In de eerste negen maanden van dit jaar bedroeg het verbruik van natuurrubber in de V.S. gemiddeld 60.000 ton per maand. In aanmerking genomen, dat het verbruik in November teruggebracht was tot 52.000 ton en de beperking in December tot 45.000 ton zal worden voortgezet, zal het totale verbruik dit jaar toch nog de 700.000 ton overschrijden, terwijl in 1949 het totale verbruik slechts 574.500 ton bedroeg.

De National Production Authority is voornemens industriële verbruik van natuurrubber in de periode Januari - Maart te beperken tot slechts 110.000 ton, tw.w. 40.000 ton maximaal in Januari en 35.000 ton in elk der volgende maanden.

Tegelijkertijd zal dan waarschijnlijk het maximum verdwijnen, dat is voorgeschreven voor het totale verbruik van nieuwe rubber in verband met het gestadige toenemen van de productie van synthetische rubber. De bestaande regeling beperkt het totale verbruik van nieuwe natuur- en synthetische rubber tot 90.000 ton per maand.

DR. DUSSENBROEK TERUGGEKEERD

Vorige week keerde dr. Dussenbroek, die gedurende enige tijd met verlof is geweest, en o.a. Rome bezocht, op Aruba terug. De dokter heeft zijn practijk inmiddels weer hervat.

FILMLIGA DEBUTEERT

Naar wij vernemen zal de Arubaanse Filmliga die reeds meer dan honderd leden telt, op Donderdag 14 December haar eerste voorstelling geven in het Cultuurcentrum, Lagoenweg, Oranjestad.

DOUANE-AMBTENAREN op Aruba gevraagd

Bij de Douane op Aruba bestaat gelegenheid voor plaatsing van enige „HULPKOMMIEZEN DER BELASTINGEN"

VOORWAARDEN:

a. Van onbesproken levensgedrag zijn;
b. leeftijd 18—30 jaar;
c. In het bezit zijn van een verklaring, dat tenminste 7 jaren G.L.O.B. met gunstig resultaat doorlopen zijn of een bewijs van toelating tot de 7e klasse M.U.L.O.;
d. een duidelijk handschrift hebben. (Bezitters van M.U.L.O.-diploma genieten voorkeur).

LOON:

Ongehuwd ƒ 265.— per maand, voor gehuwden vermeerderde duurtetoeslag plus ev. kindertoelage.

Eigenhandig geschreven sollicitaties, onder overlegging van bovenbedoelde verklaring of bewijs, moeten vóór 15 December 1950 ingediend worden aan ondergetekende.

Oranjestad, 30 November 1950.

De Ontvanger van Aruba,
WIJBRANDUS.

Te Voorburg overleed in de ouderdom van 76 jaar

DR. H. POLVLIET

Oud-Lid van het Hof van Justitie,

Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Namens de Familie,

Curaçao, 4 Dec. 1950 C. J. A. POLVLIET

AANBESTEDING

De Directeur van Openbare Werken zal op Maandag 11 December 1950 **des morgens 11 uur** ten kantore van D.O.W. Aruba in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 126: HET BOUWEN VAN HET 1ste GEDEELTE VAN DE ARUBAANSE TECHNISCHE SCHOOL OP EEN TERREIN TE ORANJESTAD, ARUBA.

Bestek en tekeningen zijn van 4 December 1950 af te verkrijgen aan de kantoor van D.O.W. op Curaçao en Aruba tegen betaling van ƒ 10.— p. stel.

Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken op de dag van aanbesteding ƒ 9.— p. stel.

DE DIRECTEUR VAN OPENBARE WERKEN

Be as good a driver as you Think you are

Flitsen uit Nederland

Kon. bezoek aan Londen

Het stijve Britse volk dat zo moeilijk uit z'n plooi kan komen heeft koningin Juliana en prins Bernard een waarlijk grootse ontvangst in de City bereid. Praal en luister werden ten toon gespreid om „oude vrienden" te ontvangen. Gelukkig bleef de regen twee dagen uit, maar de lucht was laag en grauw. Nauwelijks was het Kon. paar met de Dakota van de Prins, door hem zelf bestuurd op Soesterberg veilig geland of een dikke Londense mist trok over de millioenenstad, zo dik dat ondanks „radar" het vliegverkeer in Engeland stopgezet moest worden. Prinses Elisabeth die per vliegtuig naar haar gemaal op Malta wilde vertrekken om met hem het Kerstfeest te vieren, moest haar reis uitstellen.

Naast tal van officiële plechtigheden en diners waarbij de Koningin o.m. een indrukwekkende redevoering hield over Haar optimistische kijk op de toekomst, bleef er nog tijd over om in een ongedwongen contact met jonge mensen dat echt persoonlijke element te leggen, waarvan Koningin Juliana het geheim bezit.

Er was aan deze bijeenkomst op de Ned. Ambassade weinig ruchtbaarheid gegeven, omdat de Koningin wenste dat alles wat zou kunnen leden tot formaliteit en reserve, zou worden gebannen. Er waren in de middag een 30-tal vertegenwoordigers bijeen van de studenten-organisaties van Cambridge en Oxford en andere universiteiten, vertegenwoordigers en vertegenwoordigsters van de padvinderij, van de Y.M.C.A. en de Y.W.C.A. — de Christelijke jongemannen en -vrouwen organisatie — en van een aantal andere jeugdverenigingen. Alle aanwezigen waren tussen 17 jaar en 25 jaar oud. Aanvankelijk konden deze jongemensen maar niet vergeten dat zij tegenover een koningin stonden. De vertrouwelijke ongedwongenheid van koningin Juliana stelde hen echter spoedig op hun gemak. Weldra had Zij de Engelse jongens en meisjes onder de ban van haar hartelijkheid gebracht. De ontvangst werd, zoals een van de ooggetuigen later vertelde, „een grote gezellige ontmoeting rond een kampvuur, waarin met animo werd gebabbeld.

De jongens en meisjes discusseerden zonder beduehtheid voor de conventionele eisen van de hofetiquette levendig mèt de Koningin over alles wat hun het naast aan het hart ligt. Alleen de hemel weet hoeveel voorschriften van het protocol werden geschonden, doch iedereen heeft genoten. De Koningin vertelde van haar studententijd in Leiden en haar gasten vertelden van hun leven aan de universiteiten en van hun clubwerkzaamheden.

Na afloop hebben de jongelui aan de leden van de Ambassade gevraagd hoe zij in 's hemels naam uiting konden geven aan hun dank voor het privilege en de vreugde van deze middag.

Eens.... een loopjongen!

De conservatieve correspondent van de Nieuwe Rott. Courant te Londen, wijst op een ander aardig moment uit het Kon. bezoek aan de hoofdstad van het Britse wereldrijk: de ontvangst van de Koningin en de Prins door de Engelse regering in Middle Temple Hall. In deze hoge, oude hall werden de beide koninklijke families en vijfhonderd van de hoogsten des lands namens de regering ontvangen door de Minister van Buitenlandse zaken Bevin en diens echtgenote. Temidden van magnifieke toiletten en trossen van juwelen en ridderorden, klopte een pedel driemaal met zijn staf op de grond, toen het ogenblik aanbrak waarop de gastheer en zijn koninklijke gasten zouden binnentreden.

Aan het eind van het pad dat men gevormd had tussen de menigte gasten zag men Bevin naar binnen treden aan zijn rechterhand koningin Juliana in een magnifiek avondtoilet en prachtige juwelen en met aan zijn linkerhand de Engelse Koning. Achter hen volgden de Engelse Koningin en Prins Bernard, prinses Elisabeth en prinses Margaret en de leden van het gevolg.

Als wij dit beeld wederom in ons oproepen, zo schrijft de N.R.C.- correspondent, zien wij te midden van hertogen, zien wij te midden van al dit koninklijk verkeer, te midden van hertogen en maarschalken, van op het hoogtepunt van zijn indrukwekkende loopbaan tussen koningin loopt en zichzelf is gebleven — bevangt ons een ogenblik verbazing omdat de grond niet dreunt onder de loodzware stappen van deze kolossale persoonlijkheid.

ministers en rechters, de korte, massieve gestalte van een vermoeide Bevin met de diepe horizontale groeven gebeiteld in het granieten gelaat, de mond een grimmige ontmoeting tussen twee slordig gebeitelde lippen, een rok achteloos geworpen rond een onwillige, zware romp. Hij loopt in gepeins verzoonken. Als hij ons passeert, een ex-loopjongen van een mineraalwaterfabriek, een arbeider, een vakverenigingsleider, een minister van buitenlandse zaken, een man die hier

Prinsesjes zagen het!

De twee oudste prinsesjes, Beatrix en Irene zijn incognito naar Eindhoven gereden om de uitzending te zien die de Philips' experimentele televisie-zender gaf van de grootste ontvangst die het Koninklijk ouderpaar in Londen te beurt is gevallen.

Batavus

Onttroonde koningen en hun lot

Nu Prins Boudewijn door de Belgen als regent werd geïnstalleerd en koning Leopold daarmee zijn hoop, nog eens op de Belgische troon te zitten, heeft zien vervliegen, nu onlangs ex-Koningin Joanna van Bulgarije de Internationale Vluchtelingen Organisatie om financiële hulp heeft gevraagd, rijst vaak de vraag, wat er wel van de overige koninklijke bannelingen is terechtgekomen, die door de loop van de gebeurtenissen in Europa van hun troon werden beroofd.

Peter — „beroep: ex-koning

Om te beginnen is daar het geval van de thans 27-jarige Peter van Joegoslavië, die in 1945 door Tito genoodzaakt werd, naar het buitenland de wijk te nemen. Toen Peter elf jaar was en leerling van een van de bekende jongens-scholen in Engeland, werd hij onverwachts naar Joegoslavië teruggeroepen, omdat zijn vader, koning Alexander, in Marseilles was vermoord. Dat gebeurde in 1934. Nadat de Duitsers Joegoslavië hadden veroverd wist hij te ontsnappen en ging terug naar Engeland, waar hij het grootste gedeelte van de oorlog doorbracht. Hij studeerde daar aan de universiteit van Cambridge. Peter was eens van de rijkste vorsten van de wereld. Zijn vader liet hem een kapitaal van 20 millioen gulden na, maar Tito weigerde hem zijn maandelijkse toelage, een belastingvrij bedrag van 100.000 gulden, verder uit te keren, nam al zijn bezittingen in beslag en onttrok hem bovendien de Joegoslavische nationaliteit. In 1949 wees een Franse rechtbank hem 200.000 gulden toe: dit bedrag was eens door zijn vader bij een Franse bank gedeponeerd en Peter deed zijn aanspraken daarop gelden. Toch beweert deze ex-koning, dat hij nauwelijks genoeg geld heeft om zijn gezin te kunnen onderhouden. Hij zoekt zelfs werk! Maar in de tussentijd bestuurt hij zijn eigen vliegtuig en is voortdurend met zijn knappe jonge vrouw, de vroegere prinses Alexandra van Griekenland en hun vijfjarig zoontje op reis. De meeste tijd brengt hij door in Parijs en in Monaco. De communisten noemen het koninklijke paar „de heer en mevrouw Karageorgevitsj", Peter zelf schrijft in hotelregisters „beroep: ex-koning".

Michaël.... geen operette

De armste onder de ex-koningen is wel Michaël van Roemenië, die nu tegen de dertig loopt. In 1947 dwong het Kremlin hem, afstand te doen van zijn troon. Deze lange slanke ex-monarch beweert, dat hij van de communisten geen enkele ondersteuning krijgt. Zijn persoonlijk vermogen dat, naar men zegt meer dan 20 millioen guldens bedraagt, zit in Roemenië vast zonder dat hij er gebruik van kan maken. Zijn bezittingen, waaronder 159 kastelen, de nodige landerijen, de kroonjuwelen en een bijzondere kostbare verzamelingen schilderijen van El Greco zijn door de communisten geconfiskeerd. Ook hij zegt, werk te zoeken, maar kort geleden sloeg hij nog een aanbod van 400.000 gulden af om zijn mémoires te publiceren en hij weigerde eveneens, om in Detroit (Ver. Staten) op te treden in de operette „The Dessert Song", waarmee hij 2.500 gulden per week had kunnen verdienen. Toch is Michaël in zijn privé leven niet ongelukkig. Bij het huwelijk van prinses Elizabeth met de hertog van Edinburgh maakte hij in Londen kennis met zijn knappe nichtje prinses Anna van Bourbon-Parma. Het was een geval van liefde op het eerste gezicht en na een heimelijke verloving, die door allerlei religieuze en constitutionele moeilijkheden werd gecompliceerd, konden zij tenslotte in 1948 in Athene in het huwelijk treden. De familie woont nu in een klein huis in Lausanne. Ze hebben een dochtertje en tegen het eind van het jaar wordt er een tweede baby verwacht. Michaël, die een Engelse gouverneur heeft gehad, is ook dol op reizen. Hij reist onder de naam „prins Michaël van Hohenzollern". In Boekarest werkte hij eens in een auto-fabriek, want hij is zeer technisch aangelegd. Ook hij bestuurt zijn eigen vliegtuig. Michaël geniet grote achting, omdat hij degene was die vanuit zijn door de Gestapo streng bewaakte paleis de Staatsgreep organiseerde, die een eind maakte aan de overheersing van Roemenië door de nazi's.

Zog — ijdele hoop

De oudste van alla ex-koningen is Zog van Albanië, de zoon van een bandieten-hoofdman, die omstreeks 1930 in de roerige Balkan een nieuw koninkrijk stichtte. Toen de Italianen in 1939 Albanië binnenvielen, vluchtte hij met zijn vrouw Geraldine, een Hongaarse gravin, die de bijnaam „Witte Roos" had; het echtpaar woont thans in Alexandrië. Aan het einde van de laatste oorlog koesterde Zog de hoop dat zijn vroegere onderdanen hem weer zouden terugroepen, maar daarin had hij zich vergist. De nieuwe satelliet van Moskou had kennelijk geen behoefte aan een koning. In Egypte had Zog ex-koning Victor-Emanuël van Italië, die daar onder de naam graaf Pollenzo leefde, een tijdje als naaste buurman. Zog-in-ballingschap noemt zich „hoofdman van de Zonen van de Adelaar". In de eerste tijd van zijn ballingschap woonde hij in Parijs, maar de oorlog bracht hij door in een groot landhuis in het graafschap Buckinghamshire in Engeland, waar behalve de „Witte Roos" ook de vijf mooie zusters van Zog en zijn zoontje, prins Leka, die nu elf jaar is, onderdak hadden gevonden. Tijdens de oorlog eisten de in Engeland gevestigde Albanezen, dat Zog de „Staatskas zou uitleveren" om de ondergrondse verzetsbeweging in Albanië financieel te steunen. Volgens zijn zeggen heeft hij van zijn persoonlijk vermogen slechts 300.000 gulden kunnen redden, hoewel hij in Mei van dit jaar vier kisten met goud in ontvangst kon nemen, ter waarde van 10 millioen gulden, die hij in Griekenland veilig had weten te verbergen.

Simeon — tragische jeugd

De jongste en misschien wel de meest tragische banneling is de 13-jarige Simeon van Bulgarije, die met zijn moeder ex-koningin Joanna in een villa in Alexandrië (Egypte) woont. Hij regeerde maar heel kort, het uitroepen van de Bulgaarse Volksrepubliek in 1946 maakte een eind aan zijn bewind. Hij was pas zes jaaroud, toen hij zijn vader, koning Boris, opvolgde. Boris stierf op geheimzinnige wijze na een bezoek aan Hitler in 1943. Het eerste officiële optreden van de kindkoning was bij de begrafenis van zijn vader. Zijn jeugd bracht hij door als gevangene van de Gestapo. Zijn moeder verzette zich met grote moed tegen het verzoek van Hitler, dat hij voogd over de jonge Simeon zou wordne. In de beginne boden de communisten de koninklijke familie een schadeloosstelling van 50 millioen gulden. Maar aangezien Simeon en zijn moeder via Turkije en Syrië naar Egypte vluchtten, liever nog dan in Bulgarije te blijven, lijkt het niet zeer waarschijnlijk, dat er van dat geld ooit een cent werd betaald. Zijn moeder vroeg zoals gezegd, hulp aan de IRO. Merkwaardigewijze bepaolde een Italiaanse rechtbank in Rome een paar maanden geleden, dat Joanna, die een dochter van Victor Emanuel is en vroeger Giovanna heette, een gedeelte terug zou krijgen van de in beslag genomen bezittingen van de vroegere Italiaanse koning.

Uit een en ander blijkt wel, dat de ex-koningen het niet altijd even makkelijk hebben.

Maar het Koninklijk Huis in Nederland, de Scandinavische monarchiën en de Engelse Koninklijke familie genieten van hun onderdanen, hetgeen in deze roerige tijden heel wat zeggen wil.

Aruba wandelt XI ZWART ZWERK OVER PICARON

Macuarina was weer punt van uitgang. Geen mooier uitzicht op de verre heuvels van Aruba, dan van Macuarina. En ge komt daar gemakkelijk, want de bus St. Nicolaas - Oranjestad komt er langs. Tien minuten lopen van de hoofdweg en je ziet over de brede vallei op Miralamar en Jamanoto. Een voortreffelijk gezicht. En een voortreffelijke wandeling bovendien. Ge loopt er langs een paadje dat tussen twee hagen van Kaarscactussen loopt en waarvan de zomer bloemen dragen. Van tijd tot tijd hangt het lover der bomen schaduwrijk over dit pad. Het zijn als het ware berceaux, die grappige overdekte laantjes uit de Franse tuinarchitectuur.

Het pad slingert en rechts steken de keien boven de cactussen uit.

Dan opeens: een open plaats. De zachte tinten van paarse en witte bloemen strekken zich uit zover het oog reikt. Het is het bloemenveld van Aruba en de bloeitijd is vlak na de regen.

We zijn verder getrokken naar Warawara. Dwars om stromende rooien heen. Het ging van steen op steen, maar we kwamen er. Twee landskinderen stapten van een soort prehistorische veewagen die mensen vervoerde. Zwijgend gingen ze hun weg. Het werk zat erop. Bij een splitsing ging elk zijns weegs. Een hond baste in de verte. De meester was gesignaleerd. Een trapje op naar het terras. De meester woonde goed!

Weer moesten we door een rooi. De lucht werd zwarter en zwarter. Aan de horizon stak een fellichte strook af. Het frisse groen blonk op. Geen stof, dat nu iets tegenhield.

Dan opeens staan we in een ravijn. De maïsstengels achter ons ritselen in de bries. Diep liggen de stenen beneden. Het water pruttelt erover, als stonden we bij een bergbeekje. Fel wit lijken de keien, nu de lucht pikzwart is. Zo gaan we verder naar Picaron. De grote weg naar Miralamar. Hier is het veiliger, want als het nu zou gaan regenen, is er altijd wel een huis om te schuilen of een auto om ons naar huis te brengen. Het bleek niet nodig. Steeds zwarter werd het zwerk. Maar via Kas Ariba en Arataka kwamen wij thuis in Santa Cruz.

De Aruba Boekhandel

biedt U nog een keuze uit de volgende pas ontvangen boeken

Carlo Levi, *Christus ging Eboli voorbij.* Geb. ƒ 5.35

Carlo Levi leerde het dorpje Gagliano kennen, toen hij bij het begin van de oorlog tegen Ethiopië als politiek gevangene daarheen werd vervoerd. Een jaar bracht hij in dit afgelegen dorp door, dat, zoals hij schrijft, afgesneden is van historie en van alles wat de wereld beroert. Een plek, waar het boerenleven slechts bestaat uit een onophoudelijke strijd tegen de armoe-

de, tegen de allesbeheersende malaria. Een streek, zo ellendig, dat de mensen met reden kunnen geloven, dat Christus niet verder is gegaan dan Eboli en het dorre land liet liggen voor wat het was. Ter gelegenheid van de val van Addis Abbeba kondigde Mussolini amnestie af voor politieke gevangenen. Zo kon ook Carlo Levi uit Gagliano vertrekken. Hij nam afscheid van allen, met wie hij bevriend was geworden en wier leven hij in deze roman beschrijft. Een dof leven, waarvan de donkere, uitdrukkingloze ogen getuigen. Schilder, schrijver, philosoof, doctor zijnde, heeft Carlo Levi het lijden van de mensen in dit Zuidelijk deel van Italië beschreven. Eerst nog als toeschouwer, met het oog voor detail, dat de schilder kenmerkt. Ontledend uit een soort nieuwsgierigheid. Maar langzamerhand, en we vinden het ook in het veranderende karakter van het boek, wordt hij tot dit leven getrokken, zodat hij er deel van gaat uitmaken. Hij wordt zelfs een actieve persoonlijkheid in het dorp, want de boeren wisten weinig of niets van het fascisme, dat zij slechts beschouwden als een onderonsje van de hoge heren in Rome. Alleen de landeigenaars, de burgemeester, de schoolmeester en zijn zuster behoorden tot de partij. De boeren liet alles koud. Hun interesseerde slechts de mogelijkheid om hun armzalig bestaan te rekken, dat doortrokken was van de melancholie van de malaria. Carlo Levi ging hen begrijpen en hij luisterde naar alles wat zij hem vertelden. En dit schreef hij neer in deze aangrijpende roman.

***Als het Hart in Woorden zingt.* Geb. ƒ 4.75**

Wij maken in dit bijzondere boek kennis met een IJslandse marskramer, die door de dalen trekt en . . . boeken te koop aanbiedt! Want de uitgestrektheid van dit land, gepaard aan de zeer schaarse bevolking, maakt het noodzakelijk, dat men daar ook met het goede boek letterlijk „de boer opgaat". En Brandur, deze marskramer, die met zijn koopwaar de mens geestelijk rijker moet maken en diens beurs enige kronen leger, heeft zelf zijn boeken gekocht van de eigenaar der handelsnederzetting, die hem telken jare tegen Kerstmis zijn reiszak doet vullen. En dan vinden wij in dit kleur-

rijke boek een bonte mengeling van mensen, die Brandur op zijn weg ontmoet: Blinde Magnus, die altijd in zijn deuropening zit en met zijn stok op de grond klopt; oude Gudrun, een arm vrouwtje zonder tanden; de gemeentevoogd van Solhoj; een keuterboertje, in wiens hut steeds minder ruitjes heel blijven, terwijl zijn kindertal gestadig groeit en zijn vrouw Jonna al dikker en dikker wordt; Gekke Gunna, die zelf geen loon ontvangt, maar tegen betaling aan verschillende boerderijen wordt „uitgeleend" en dus van veel nut is, vooral in de slachttijd. Ook zien we de dominee, die altijd in de weer is met drijfhout en landbouwgereedschappen en die het geen schande vindt in een natte veenderij te werken, maar uiterst verlegen is tegenover vreemdelingen. Dan is er de vossenboer, die — hoewel hij een boerderij heeft en in het dal woont — zich ook met veel ijver bezig houdt met de visserij en toch van oordeel is, dat hij en zijn zoons nooit zoveel presteren in verhouding tot hun buren. Vervolgens maken we nog kennis met het personeel op de pastorie *Stad:* de niet meer zo jeugdige Sigurlina, een „mannengek", en haar aartsvijand, de schapenhoeder, oude Marin, met zijn bars, vuurrood gerimpeld gezicht en grijze haren.

En dan tenslotte het hoofdmotief: het leven van een jonge man, die droomt van een grote liefde en van een grote toekomst, telkens weer, ondanks verdriet, teleurstellingen en zorgen, totdat hij uiteindelijk tot de overtuiging komt, dat hij in lief en leed zich heeft neer te leggen bij de willekeur van „het lot". Als het hart in woorden zingt . . .

Artur Heye, *Avontuur in Alaska.* Geb. ƒ 5.35

Boeiende en in de juiste betekenis populair-wetenschappelijke boeken over reizen in verre landen, beschrijvingen van natuur, mens en dier, zijn niet gemakkelijk te vinden!

Het schijnt een zware taak te zijn voor de schrijver, die ook op ander gebied veel moet presteren, wil hij tot goede resultaten komen, om zijn onderwerp objectief te blijven zien. Vaak zijn daarom boeken in dit genre vervuld van zelfverheerlijking en slechts voor de auteur belangrijke feiten, òf hij schrijft vol wetenschappelijke dorheid.

Zoals echter ook ieder uitgever weet, die op dit terrein 'n gelukkige greep deed, bestaat er een voortdurende warme belangstelling voor waarlijk goede boeken op dit gebied. Het geheim ligt in de leesbaarheid, door juiste behandeling van de stof. De vermaarde Zwitserse ontdekkingsreiziger Artur Heye, die wij hiermede bij het Nederlandse publiek introduceren, heeft zijn sporen als publicist reeds lang verdiend. Zijn avontuurlijke boeken munten uit door een glasheldere, vloeiende stijl, zijn natuurbeschrijvingen hebben een geheel eigen charme, zijn kijk op mensen en gebeurtenissen is raak en vol humor.

Boeiend en leerrijk vertelt dit schitterend geïllustreerde boek U van een grootse natuur, van mens en dier in een vrijwel onbekend land.

Er wordt U verhaald van het avontuurlijke leven van pelsjagers, vissers en goudzoekers. Van hoofdstuk tot hoofdstuk groeit de bewondering voor het uithoudingsvermogen en de dikwijls bovenmenselijke krachtsinspanning, die klimaat en geografische omstandigheden van deze mensen vergen. U leest over de dieren der wildernis, Indianen, kostbare pelsdieren, en de zo karaktervolle sledehonden. Ademloos volgt ge de gevaarvolle jachtavonturen met de giganten der Noordelijke wouden: eland en grizzlybeer.

Avonden lang reist ge in uw gemakkelijke stoel onder leiding van een kundige gids.

Het zal héél laat worden op deze avonden . . . !

Dagmar Edqvist, *Vrouw en Kameraad.* Geb. ƒ 3.55

Met „Vrouw en Kameraad" heeft de bekende Zweedse schrijfster Dagmar Edqvist zich een vaste plaats verworven onder de meest populaire romancières van Europa. In de Skandinavische landen beleefde dit boek ettelijke herdrukken; de laatste Zweedse editie had een oplage van 75.000 exemplaren.

Ebba, 27 jaar, werkt na haar candidaats in de letteren op een universiteitsbibliotheek. Zij wordt onder haar vriendinnen beschouwd als de serieuze intellectuele vrouw, die 's avonds studiekringen aan de volksuniversiteit leidt en niet zoals vele anderen op jacht is naar „avonturen", naar „hem" . . .

Zij leert echter een oudere man kennen, een 43-jarige ingenieur, die na een lang verblijf in Afrika, door een hevige aanval van malaria gedwongen is naar Zweden terug te keren. Tussen deze Michael Bourg en Ebba groeit een warme vriendschap, die echter voor haar steeds meer en meer gaat betekenen; zij voelt dat dit de man is, waaraan haar ziel en lichaam zich wil binden. Hij wordt echter geremd door zijn gevoel van invaliditeit en de financiële afhankelijkheid waarin hij verkeert, doordat hij in zijn vaderland geen werk meer kan vinden.

De hartstochtelijke liefde die ondanks deze moeilijkheden ontbrandt, wordt meeslepend beschreven. Het denken en voelen van de twee hoofdfiguren, hun karakters en reacties komen de lezer zeer na te staan en laten hem niet meer los . . . Wanneer eindelijk de barrières verbroken zijn en Ebba zich aan Michael geeft en zij gaan samenleven, blijkt dit geen ongestoorde idylle te worden. Nadat hun innerlijke conflicten uitgestreden zijn, komen zij tot de overtuiging, dat deze levenshouding hen niet kan bevredigen en na een korte scheiding besluiten zij in het huwelijk te treden.

Het pleit voor het verantwoordelijkheidsgevoel en de zin voor realiteit van de schrijfster, dat zij de verhouding tussen deze moderne mensen die niet altijd zeker van zichzelf en zonder fouten zijn, tot in alle consequenties nagaat.

Dagmar Edqvist leeft zich geheel in de moeilijkheden van de jonge vrouw in en weet ook haar omgeving, vrienden en collega's met zo'n warmte en humor te beschrijven, dat deze probleem-roman met zijn steeds verrassende handeling tot een stuk echt leven wordt.

JONGENS HOBBY-SERIE

P. H. Henderickx, *Het nieuwe radioboek voor jongens.* Geb. ƒ 3.—

De belangstelling voor de radiotechniek is in de laatste jaren eerder toedan afgenomen. Vooral onder de jeugd is er groot enthousiasme merkbaar om zelf een toestel te bezitten en het liefst er zelf een te bouwen. Hoe dit kan en moet geschieden, daarop geeft dit boek antwoord, zomede op allerlei technische vragen.

Behandeld wordt: radio, de lange, korte, en ultra korte golf, televisie en omroepzenders. Met vele verklarende tekeningen en foto's.

Mr A. Menalda, *Arnhem as it is - Zó is Arnhem.* Geb. ƒ 2.55

Een kleine gezellige binnenstad: daaromheen verrassend mooi aangelegde buitenwijken, afgewisseld door parken en weiden en om dit alles de vrije natuur — rivieren, bos, heide — met vriendelijke dorpen.

Arnhem behoort tot de mooist gelegen steden van ons land. De 77 unieke foto's met de onderschriften en de inleiding in het Eng. en Ned. geven hiervan een indruk.

Th. Ramaker, *Het nieuwe Sportboek voor de Jeugd.*
Met 32 actuele foto's.
Geb. ƒ 3.—

De inhoud van dit boek met de namen van hen, die de diverse hoofdstukken schreven, behoeven wel geen nader commentaar of aanbeveling van onze kant. *Zeilen en Kanoën* door Ton van Beers; *Jiu Jitsu* door Maurice van Nieuwenhuyzen; *Voetballen* door Jan Liber; *Kamperen* door Gé van der Weyde; *Athletiek* door Fanny en Jan Blankers; *Zwemmen* door Klaas Peerehoom; *Tennis* door Theo Ramaker; *Hockey* door J. Hoven.

W. G. van de Hulst, *Klaas* (voor kinderen van 5 tot 8 jaar). Illustraties van W. G. van de Hulst Jr. 2e dr.
Geb. ƒ 1.50

Een echt Sinterklaasverhaal, dat ook door ouderen zeer zal worden gewaardeerd. Een vertelling, zoals wij van deze schrijver gewend zijn — volkomen af. Hoe smakelijk is alles verhaald: hoe geboeid zullen allen meeluisteren naar het avontuur van de oude Sint, die zijn muts verloor en van het jongetje Klaas, die deze vond. Het boekje zal op het feest van 5 December een apart plaatsje innemen.

„Een voortreffelijke vertelling."
„Een geschenk bij uitnemendheid."

Vrouw superieur op innerlijk gebied

Een eerlijk boek wordt het werk van Florida Scott Maxwell *„Vrouw, wie zijt gij"*, genoemd. En dat is het juiste woord vóór een boek als dit. Het is een boek, dat de puntjes op de i zet. Een boek, dat ons stemt tot nadenken en zelfbeschouwing. Een boek, dat man en vrouw *beiden* iets te zeggen heeft.

Hier spreekt een vrouw, die het leven door en door kent en vooral het vrouwenleven.

Zijn wij vrouwen nog steeds niet naar ons zelf op zoek? Hoevelen van ons begrijpen nóg altijd niet dat wij wèl gelijkwaardig zijn aan de man, maar niet zijn gelijke?

En dat in dat gelijkwaardig zijn onze zuiver „vrouwelijke" deugden de boventoon moeten voeren en *niet* de „mannelijke" in ons karakter.

Hetgeen zeker niet wil zeggen, dat wij deze mannelijke deugden moeten verwaarlozen. Want, zo zegt Florida Maxwell, „welke man wenst niet, dat zijn vrouw eens als vriend met hem praat over zijn werk e.d.".

Een vrouw moet zich innerlijk geheel ontplooien, om ook als moeder een persoonlijkheid te zijn.

En hier raakt de schrijfster een teer punt, die vrouw moet een persoonlijkheid zijn.

Zeer juist gezien. Er moet geen kwestie zijn van „een twéédé viool spelen". Man en vrouw staan *naast* elkaar, zijn gelijkwaardig.

Maar dit geen tweede viool spelen betekent niet, dat er in het vrouwenhart geen plaats is voor een dienende liefde.

„Vrouwen", schrijft mevrouw Scott, „vertegenwoordgien het leven en dat leven moet gediend worden."

Voorts vermaant zij ons tot groter liefde. Zij ontdekte in de vrouwen een groot tekort aan liefde, zowel in het geven als in het ontvangen daarvan.

Laat de vrouw de werkelijkheid van het vrouwenleven aanvaarden, dàn eerst zal zij gelukkig zijn.

Dit en vele andere wijze dingen heeft mevrouw Scott ons te vertellen in haar diep-menselijk boek *„Vrouw, wie zijt gij"*.

EEN VROUW

Mr E. Elias - Mr A. Menalda, *The Hague as it is - Vues de la Haye - Zó is Den Haag.* Geb. ƒ 2.55

Den Haag is een stad-van-duizend-aspecten, die behalve haar grootsteedse karakter ook eigenschappen heeft, die typisch intiem aandoen. Een stad met een boeiend, cultureel leven, van historische schoonheid, én een stad van strand, zee en duinen, van groen en bloemen.

76 prachtige foto's. Tekst in het Engels, Frans en Nederlands.

BOEKENKRANT 8

N. J. A. Taverne, *Het nieuwe Chemieboek voor jongens.* Geb. ƒ 3.—

Deze bekende auteur van diverse leerboekjes op het gebied van Scheikunde heeft hier een boek samengesteld, waar de jeugd reeds lang naar heeft uitgezien. Hij geeft een duidelijke beschrijving van allerlei proeven die de lezer zonder gevaar op zijn beurt kan uitvoeren. Van de meest elementaire af tot de meer ingewikkelde toe.

Onderwerpen zijn o.a.: Grondbegrippen - het gereedschap voor het laboratorium — de belangrijkste chemicaliën — metalen — zuren — gasanalyses enz. Met vele tekeningen en foto's.

C. van Steenderen, *Het nieuwe Luchtvaartboek voor jongens.* Geb. ƒ 3.—

Meer dan ooit gaat de belangstelling van de jeugd uit naar het verkeer door de lucht. Alles wat met vliegen te maken heeft, kan op een hevig enthousiasme van jonge mensen rekenen.

Dit boek geeft o.m. een kort overzicht van de ontwikkeling van de luchtvaart, een overzicht van de verschillende types van vliegtuigen, het burgerlijk luchtvaart-verkeer, de daarmee samenhangende verkeersdiensten en gronddiensten, inrichting van luchthavens, enz..

Door een groot aantal tekeningen en foto's wordt de tekst geïllustreerd.

Acht honderd meter onder de Zeespiegel
door Dr. William Beebe

Met talrijke illustraties naar originele foto's.
Dr WILLIAM BEEBE verhaalt in zijn boek van zijne ervaringen gedurende de levensgevaarlijke afdalingen in de Oceaan met zijn speciaal daarvoor vervaardgide kogel, de „Batysphere", waarvan hij tot diepten van 765—923 meter afdaalde, om er met de wonderen van een nog onbekende wereld kennis te maken. Dr WILLIAM BEEBE is een van de zeldzame auteurs, die de ontdekkingen van een wetenschappelijke expeditie omtovert in hoge romantiek en ademloos avontuur.

Met talrijke foto's in de Afrikaanse wildernis genomen.
Een der meest **avontuurlijke en spannende**, doch tevens **interessantste** verhalen over het leven van mensen en dieren in de oerwouden van **Donker Afrika.** Vier jaren hebben Martin Johnson en zijn vrouw Osa, dikwijls **onder de grootste ontberingen,** in de **wildernis van Midden-Afrika** geleefd, te midden van de wilde **dieren** der oerwouden, woestijnen en steppen.
Met een groot aantal hoogst interessante foto's van de schrijver.
In dit prachtige en spannende avonturenboek verhaalt **Martin Johnson** op zeer boeiende wijze van zijn zo uiterst gevaarvolle leeuwenjachten in donker Afrika.
ke ETAOIN SHRDLU
De schrijver heeft zulke natuurgetrouwe foto's uit het werkelijke leven der leeuwen genomen, als vóór hem nog aan niemand was gelukt.
Met talrijke en indrukwekkende foto's.
Maandenlang leefden de schrijver en zijn vrouw, die hem op al zijn tochten vergezelde, in het hart van het Itura-woud onder de Pygmeeën, het kleinste en schuwste mensenras der aarde.
Het **gevaarlijkste** en **avontuurlijkste** gedeelte van deze expeditie vormde evenwel **hun verblijf onder de Gorilla's.** Haast onoverkomelijk waren de moeilijkheden tijdens deze ontdekkingsreis, die tot de belangwekkendste periode van Johnson's leven behoorde.

De bestijging van het Carstensz-Gebergte

Met talrijke illustraties naar originele foto's.
Door het boeiende verhaal dat Dr A. H. COLIJN in zijn boek van de zo succesvolle expeditie geeft en door de uitmuntend geslaagde foto's kunnen wij de gehele tocht, vanaf de tropische wouden tot aan de eeuwige sneeuwvelden en de ongerepte gletscherwereld, op de voet volgen. Het boek is doortrokken van de moed en de dapperheid der mannen, die deze expeditie hebben volbracht.
Met 48 illustraties.
Dr H. J. T. BIJLMER, de leider der **Nederlandse Mimika-Expeditie,** vertelt zijn ervaringen en avonturen tussen de dwergen, in duistere oerwouden, uitgestrekte moerassen en woeste berglanden van Nederlands Nieuw Guinea. De aan resultaten zo rijke expeditie, die tot diep in de binnenlanden doordrong, nederzettingen der **Tapirodwergen** bezocht en het nog nimmer betreden, geheimzinnige **Pania** ontsloot, worden in dit boek op **boeiende** en **onderhoudende** wijze verteld.

Bavianenland
door Martin Johnson

Met vliegtuig en geluidscamera in de oerwouden van Afrika

Met talrijke originele foto's door de schrijver zelf genomen.
In dit **spannende** en **avontuurlijke** boek verhaalt de wereldberoemde ontdekkingsreiziger, **Martin Johnson,** van zijn onderzoekingstocht in het **Zwarte Werelddeel met amphibie vliegtuigen.** Hierdoor kon hij doordringen **tot landstreken** van Afrika, die **tot op heden** nog **nimmer door blanken waar bezocht.** Zodoende kon hij een verzameling hoogst zeldzame beelden op de film vastleggen, welke in dit boek zijn gepubliceerd.
Met talrijke illustraties naar originele foto's.
In dit boek geeft PETER FREUCHEN in zijn levendige schrijftrant, met zijn sterk uitbeeldend vermogen, het verhaal van zijn leven in het Noordpoolgebied tussen de Eskimo's, van zijn jachten op ijsberen, walrussen en wolven, die grote moed en behendigheid eisen. Hij vertelt van zijn verblijf in de hutten en tenten der Eskimo's gedurende de oneindig lange Pooldag en de nog langere Poolnacht en houdt de lezer van het begin tot het einde geboeid.
Met talrijke foto's, grotendeels in de oerwouden van Indonesië genomen.

Pieter Marits
door
A. NIEMANN

Het zijn de avonturen van een jonge kranige boer, uit de tijd van de Transvaalse worstelstrijd tegen het overmachtige Engeland, die hier worden beschreven.

Van alles maakt de jeugdige held mee: komt onder de rovers en in gevangenschap bij de Zoeloe's — komt thuis te Pretoria en doet als Boerenkrijger de Engelsen veel afbreuk, o.a. bij de bestorming van de Majubaberg, waar de Eng. Generaal Colley sneuvelt. Met deze slag werd de eerste Boerenoorlog gewonnen.

Pieter Marits is een boek, dat zolang er flinke jongens van 12—17 jaar bestaan, verslonden zal worden.

ARUBA STRIJDEND VOOR ZELFBESCHIKKING

Politiek leven van het eiland toont een verbrokkeld beeld

De redacteur voor West Indie van het Algemeen Handelsblad schreef onderstaand artikel, dat voor ons wel van zoveel belang is, om het hier onverkort over te nemen. Het is aan de inhoud van het artikel wel te merken, dat deze redacteur jarenlang op Curacao gewoond heeft, de Cur. invloed en lucht is hij in het koele Nederland nog niet kwijtgeraakt.

Wat mij bij een bezoek aan Aruba het meest heeft getroffen was een Amsterdams straatorgel, dat (tijdens het bezoek van Prins Bernhard) in de straten van Oranjestad speelde. Het pierement viel des te meer op, omdat voor het overige het leven op Aruba zich, wat uiterlijkheden betreft, sterk heeft veramerikaanst. Geen wonder, want het economische leven wordt beheerst door de (Amerikaanse) Lago Oil & Transport Company, die op de Zuidoostelijke hoek van het eiland de op een na grootste raffinaderij ter wereld heeft geplaatst. . .

De komst van de olie (behalve de Lago is er ook de Arend maatschappij, een dochteronderneming van de Shell' gevestigde) heeft binnen een generatie het bevolkingsgetal van Aruba verdriedubbeld. Het laat zich merendeel uit vreemdelingen bestaan: Amerikanen, Venezolanen, Brits Westindiërs, Bovenwinders, Surinamers, Nederlanders en mensen van velerlei slag, die zich op de handel hebben toegelegd. Zij allen hebben niet nagelaten invloed op Aruba te oefenen en de Arubanen hebben zich daarbij snel aan gepast. Zelfs de „colorline", die binnen de hekken van de Lago, zij het op soepele wijze, wordt toegepast, hebben zij aanvaard. Het mag echter voor zichzelf spreken, dat de Arubanen zich bij al hun ontevredenheid ex sterk „sentiment" voor Nederland bewaren.

De Arubaan voelt zich meer „blanke' dan de Curacaoënaar, en dat verklaart misschien het gevoel van een eigen Arubaanse nationaliteit. Ook heft de Arubaan een zekere nationale trots, omdat vóór de komst van de olie, Aruba economisch, vanwege zijn aloë-cultuur, die ook thans nog bloeit, iets belangrijker was dan Curacao. Het verklaart ten dele, waarom de Arubanen zo gemakkelijk te vinden zijn voor vrees voor Curacaose overheersing, ook al is die vrees denkbeeldig.

Het politieke leven van Aruba is, zoals het zich thans voordoet, verbrokkeld, in tegenstelling met Curacao waar de politieke partijen zich om de Staten, die daar vergaderen, gemakkelijker hebben geconsolideerd. Doen op Curacao aan de komende verkiezingen vier partijen mee, die ook aan de vorige verkiezingen deelnamen (de Nationale Volkspartij, de Democratische Partij, de Katholieke Volkspartij en de Curacaose Onafhankelijke Partij, die duidelijke stromingen van het politieke leven weergeven), op Aruba is sedert de laatste verkiezingen, die slechts anderhalf jaar geleden plaats vonden, geen enkele partij gaaf gebleven.

De Arubaanse volkspartij van Henny Eman heeft een flinke veer moeten laten, waaruit een sterke afscheiding, de Arubaanse Patriotische Partij, met een eigen beginsel, is voortgekomen. De andere Arubaanse partij die aan de vorige verkiezingen deelnam, de Arubaanse Nationale Unie, die een samenbundeling was van anti-Eman-groepen, is inmiddels gesplitst en komt met twee afzonderlijke lijsten uit, waarbij zij duidelijk aan kracht heeft verloren.

Het grote verschil in de politiek tussen Curacao en Aruba schuilt echter hierin, dat de massabewegingen, die op Curacao na de oorlog zijn gegroeid en die tot uiting komen in de Nationale Volkspartij en de Democratische Partij, deel hebben aan het in de gehele wereld toegenomen waardigheidsgevoel der gekleurde volken. Men moet dit niet onderschatten: de Curacaose „neger" wenst verantwoordelijkheid te dragen in het bestuur. De Arubaan met zijn hoger nationaliteitsgevoel en rasbesef heeft aan deze massabeweging veel minder deel. Dit maakte het mogelijk, dat nog een ander partij op Aruba aan de komende verkiezingen kon deelnemen, de Arubaanse Eenheidspartij, die niet meer of minder is dan een filiaal van de Curacaose Nationale Volkspartij, die op deze wijze via de achterdeur op Aruba probeert binnen te komen.

Frappant is voorts, dat op alle lijsten van Aruba candidaten voorkomen van elders: Nederlanders, Surinamers, Bovenwinders en Curacaoënaars. Deze penetratie laat zich verklaren uit het feit, dat van het totaal aantal kiesgerechtigden op Aruba slechts iets meer dan de helft op het eiland geboren is.

Aruba kent niet het politieke beeld van Curacao, waar duizenden bezoekers de welgeordende politieke propagandabijeenkomsten bijwonen, en waar de massa-partijen zich min of meer bewust op ontwikkeling en ontspanning toeleggen. (De N.V.P. heeft zelfs in haar partijhuis, de „Cas di Pueblo", een bar en men organiseert er excursies en dansavonden). In het jongste politieke verleden van Aruba kent men slechts die ene leider, Henny Eman, een flamboyant man, die na een bewogen (persoonlijke) loopbaan politieke macht won doordat hij in de Staten van Curacao op ongezouten wijze voor belangen van Aruba ging opkomen.

De oorzaak, dat Eman zoveel macht kon ontwikkelen ligt in het feit, dat Aruba sedert de kwart eeuw, dat de olie er een snelle ontwikkeling bracht, nog op geen enkele wijze iets over eigen aangelegenheden te zeggen heeft gekregen; zelfs onbenullige aangelegenheden moesten van Curacao uit centraal worden geregeld, met alle oponthoud en vernederingen, die daarmede gepaard gaan. De hieruit voortgekomen ontevredenheid was reden, dat vele Arubanen Henny Eman, die zijn afscheidingsactie als een strijdwapen (en niet als een beginsel) hanteerde, bleven steunen ook al waren zij het dikwijls niet met hem eens, hetgeen aan de afscheidingsbeweging een geflatteerde betekenis heeft gegeven.

De vrees voor Curacaose overheersing die de afscheiders propageren, berust voor een groot deel op fictie. Feit is (zoals uit de begroting blijkt), dat Curacao voor Aruba meer heeft gedaan, dan Aruba voor zichzelf had kunnen doen, indien het zelfstandig ware geweest. Feit is ook, dat (volgens een recent rapport) Aruba zich financieel tot Curacao verhoudt als 35 procent tot 65 procent, zodat het een volkomen financiële gelijkstelling niet zou kunnen dragen.

Henny Eman heeft gevochten (niet zonder eigenbelang) voor een haven en een vliegveld en Aruba heeft beide gekregen, maar men heeft zich nimmer afgevraagd of beide eilanden, die zozeer op elkander zijn aangewezen, daardoor niet tot onnodige concurrentie komen. Een taakverdeling, waarbij als theoretisch geval Aruba zich bijvoorbeeld op het touristenverkeer en Curacao zich op het transitohandel zou toeleggen, is nooit overwogen. Wel ziet men thans het beeld, dat beide eilanden zowel over kostbare havens als dure vliegstations beschikken.

Aruba wil thans met goed recht de kwestie van de zelfbeschikking aan een in Nederland te houden Rondetafelconferentie voorleggen. Pas wanneer deze moeilijkheid zal zijn opgelost, zal het tot een geordende samenwerking kunnen komen tussen Curacao en Aruba, in het belang van de Nederlandse Antillen.

(Alg. Handelsblad, A'dam)